

N:o 7.

Ank. till Riksd. kansli den 29 mars 1888, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande 1:sta punkten af bevillningsutskottets betänkande n:o 4, angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Vid behandlingen af utskottets ofvan nämnda betänkande hafva Riksdagens kamrar, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, stannat i olika beslut i afseende å utskottets hemställan i betänkandets 1:sta punkt.

Uti en till Riksdagen aflåten nådig proposition, n:o 15, angående skatt å vissa enskilda telefonanläggningar, har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen besluta, att, med ändring af § 8 i kongl. förordningen den 16 maj 1884 angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter, efter § 7 i berörda nådiga förordning må införas två §§ af följande lydelse:

G. *Bevillningsafgift af telefoninnehafvare.*

§ 8.

För hvarje telefonapparat, som står i förbindelse med en central-telefonstation och dertill hörande telefontät, erläggge innehafvaren årligen en afgift af tio kronor. Sådan afgift erlägges dock icke för de apparater, hvilka anordnats af kongl. telegrafstyrelsen eller på statens bekostnad inrättas och underhållas.

Till upplysning vid denna afgifts debitering vare styrelse för telefonbolag eller telefonförening skyldig att hvarje år i Stockholm före den 1

Bih. till Riksd. Prot. 1888. 5 Saml. 1 Afd. 7 Häft.

augusti till öfverståthållarembetet och i öfriga delarne af riket före den 1 november till Kongl. Maj:ts befallningshafvande insända uppgift på samtliga innehafvare af telefonapparater, hvilka under någon del af löpande året varit förenade med bolagets eller föreningens telefontät. Af dessa uppgifter meddele öfverståthållarembetet och Kongl. Maj:ts befallningshafvande utdrag till vederbörande tjänstemän.

Försummar styrelse för telefonbolag eller förening att inom stadgad tid insända sådan uppgift, som i näst föregående mom. sägs, böte 5 kronor; och ege öfverståthållarembetet eller Kongl. Maj:ts befallningshafvande att med föreläggande af lämpligt vite infordra dylik uppgift.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

§ 9.

De under litt. A, B, C, D och G omförmälda bevillningsavgifter skola införas i särskilda längder, hvilkas upprättande åligger på landet härads-skrifvaren och i stad vederbörande tjänsteman; och bör i öfrigt hvad angående debitering, uppbörd, afkortning och redovisning af bevillning af fast egendom samt af inkomst är stadgadt i tillämpliga delar lända till efterrättelse äfven beträffande nyssnämnda bevillningsavgifter.

Och har Kongl. Maj:t tillika föreslagit, att omförmälda förändringar i förordningen af den 16 maj 1884 må tillämpas från och med början af år 1889.

Sedan denna nådiga proposition blifvit till utskottet hänvisad, hemstälde utskottet i 1:sta punkten af ofvanberörda betänkande,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Hvad utskottet sålunda hemställt blef af Första Kammaren bifallet, hvaremot Andra Kammaren, med afslag å utskottets hemställan, fattade det beslut: »att Riksdagen — med anhållan hos Kongl. Maj:t, att han ville förordna, att emellan orter, mellan hvilka elektrisk statstelegraafförbindelse finnes, telefonledning icke må af enskilde personer eller bolag anläggas, utan att de dertill utverkat sig Kongl. Maj:ts särskilda tillstånd, hvilket tillstånd dock endast må gifvas under förbehåll af statens rätt att efter viss tid mot skälighets ersättning inlösa densamma — bifaller Kongl. Maj:ts förslag med allenast den ändring, att första stycket i § 8 af förslaget erhåller följande lydelse:

För hvarje telefonapparat, hvilken medelst en centraltelefonstation står i telefonförbindelse genom enskilde personer eller bolag tillhörig ledning med

annan ort, till hvilken elektrisk statstelegraf finnes från den ort, der telefonstationen är belägen, erlägges telefonstationens innehafvare en årlig afgift af 10 kronor. Sådan afgift erlägges dock icke för de apparater, hvilka anordnats af kongl. telegrafstyrelsen eller på statens bekostnad inrättas och underhållas.»

1:o.

Då den anhållan hos Kongl. Maj:t, hvarom i Andra Kammarens beslut förmäles, enligt utskottets uppfattning icke står i oskiljaktigt sammanhang med kammarens beslut om bifall till Kongl. Maj:ts proposition, med deri företagen ändring, samt frågan, huruvida nämnda anhållan skall göras eller icke, hvarken lärer kunna blifva föremål för sammanjemkning eller afgöras genom gemensam omröstning, finner utskottet samma fråga hafva förfallit; hvilket utskottet får för Riksdagen

anmäla.

2:o.

Frågan om bifall till Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition med den af Andra Kammaren deri vidtagna ändring lärer deremot, jemlikt 71 § regeringsformen och 65 § riksdagsordningen, böra afgöras genom gemensam omröstning; och får utskottet i anledning deraf föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Första Kammaren bifaller hvad bevillningsutskottet i 1:sta punkten af omförmälda betänkande hemställt, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, bifallit Kongl. Maj:ts förslag med allenast den ändring att första stycket i § 8 af förslaget erhåller följande lydelse:

För hvarje telefonapparat, hvilken medelst en centraltelefonstation står i telefonförbindelse genom enskilde personer eller bolag tillhörig ledning med

annan ort, till hvilken elektrisk statstelegraf finnes från den ort, der telefonstationen är belägen, erlægge telefonstationens innehafvare en årlig afgift af 10 kronor. Sådan afgift erlægges dock icke för de apparater, hvilka anordnats af kongl. telegrafstyrelsen eller på statens bekostnad inrättas och underhållas.»

Stockholm den 28 mars 1888.

På utskottets vägnar:

ER. GUST. BOSTRÖM.

Reservation:

af herr *Reuterswärd*: Enär frågan om aflåtande till Kongl. Maj:t af en sådan skrifvelse som den af Andra Kammaren beslutade icke må afgöras genom gemensam omröstning, samt följaktligen Andra Kammarens beslut i sin helhet ej kan vid en gemensam omröstning om bifall till den kongl. propositionen, med den af nyssnämnda kammare deri företagna ändring, sättas emot Första Kammarens beslut om afslag å samma proposition, finner jag gemensam omröstning ej kunna uti detta fall ega rum, utan har, enligt min åsigt, genom kamrarnes skiljaktiga beslut föreliggande fråga förfallit.